

[Arentoft]

råd for 2 år siden om at støtte fiskerne ved at lægge ud for eventuelle bøder, de kunne være blevet ikendt ved at være kommet ind på det, som englænderne mener er deres område. Nu vil fiskerne ved deres formand, Kent Kirk i Esbjerg, søge om erstatning, og det mener jeg at de skal gøre, når dommen er faldet. Men der er desværre allerede sket mange skader, som er uoprettelige: kuttere er solgt på tvangsauktioner, og et helt erhverv er blevet stærkt amputeret.

Problemet med landbruget kan vi i vidt omfang klare ved at lægge os i kølvandet på Frankrig. Spørgsmålet om, at England ikke opnår alt for kraftige reduktioner i deres medlemsbidrag, er noget, der nok skal blive talt en hel del om både af Vesttyskland og af de øvrige medlemslande.

Summa summarum: i budgetstriden tror jeg at den danske regering gør sin bedste indsats til gavn for Danmark ved først og fremmest at bevæbne sig med fiskeripolitiske og landbrugspolitiske argumenter.

Gert Petersen (SF):

Der er dem, der tror, at den nuværende forværring af den internationale situation har nogle helt enkle årsager, især i Iran og Afghanistan, og så tager man vel også OPEC-landene og deres oliepriser med. Jeg anser den opfattelse for at være udslag af en renlivet imperialistisk tankegang, der totalt fører os på vildspor. Man kan ikke se olielandenes prispolitik isoleret. Indtil for få år siden, eller rettere sagt for 7 år siden, blev disse lande handelsmæssigt igennem bytteforholdet udplyndret af den vestlige verden og er blevet det igennem snese af år. Det, de gør nu, er, at de søger at bringe lighed ind i verdenshandelen.

Hvad Iran angår, bestrider jeg aldeles ikke, at den gidseltagning, som er foretaget, er folkeretsstridig. Men også her må man se på baggrunden, nemlig den omstændighed, at shahens mere end 25-årige regime, et tyrannisk regime, var blevet etableret og opretholdt af USA og kun kunne holdes i live ved hjælp af USA. Man forstår ikke Iran i dag, hvis man ikke forstår det brændende had til Amerikas Forenede Stater, som blev skabt, fordi amerikanerne skabte fundamentet for shahens regime.

Endelig er der så Afghanistan, og her synes jeg også der er mange myter, der blomster frodigt. Man skulle næsten tro, når man hører nogle af talerne her, at Afghanistan indtil for et halvt år siden var ligesom en demokratisk oase i Centralasien. Sandheden er, at ingen regering nogen sinde i Afghanistans tusindårige historie er kommet til magten ved demokratiske midler. Alle er kommet til magten enten ad dynastisk vej eller igennem kup. Udenrigspolitisk har Afghanistan siden 1918, da de jog englænderne ud, lænet sig op ad Sovjetunionen, og siden 1945 har Sovjet kunnet betragte landet som en prosovjetisk nabostat; det britiske blad *The Guardian* bruger udtrykket: som en klient, men ikke som en satellit. *The Guardian* er ikke et kommunistisk blad, må jeg lige indskyde. Endelig strategisk er der kortere flyvetid fra sovjetisk Azerbaidjan til de iranske oliefelter, end der er fra Afghanistan.

Derfor skal man vogte sig for at gøre situationen omkring Afghanistan mere dramatisk, end den er. Men det er netop det, USA gør. Dermed har jeg ikke undskyldt den sovjetiske invasion. Den er i sin metode klart imperialistisk. Ligesom USA med alle midler, bl. a. ved indsættelse af passende regeringer og mord på mindst én præsident, ville hindre, at et proamerikansk Sydvietnam blev forvandlet til et antiamerikansk, har Sovjetunionen næsten bogstavelig talt med tilsvarende midler villet hindre, at et prosovjetisk Afghanistan blev til et antisovjetisk, og det var klart, hvad der ville være sket som følge af Tarakis og Amins revolutioner, der vakte meget modstand af religiøse grunde, hvis de havde fået lov til at løbe videre. Derfor skal vi naturligvis fordømme Sovjetunionens invasion, og vi som socialister og antiimperialister skal gøre det ganske stærkt og klart, også fordi der her er tale om en optræden på linje med De Forenede Stater, som vi så ofte har måttet fordømme.

Men vi må efterhånden lige så stærkt advare mod den amerikanske reaktion. USAs regering har grebet chancen til en konfrontation med Sovjetunionen: boykot af korn- og teknologiekspert, reel opgivelse af rustningsbegrænsningsaftalen SALT II, intensivering af den amerikanske oprustning og pres på de NATO-allierede for at få dem til at følge efter, oprettelse af et ekspeditionskorps til indsats i den tredje verden og sammenkob-